

δύο τρίτα τῆς ὕλης τῆς ὅλης ἀρχαίας Σλαβωνικῆς γλώσσης, καὶ ἀναπληροῦν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν λυπηρὰν ἑλλειψιν πλήρους Σλαβονοελληνικοῦ Λεξικοῦ, οὔτινος ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ ἄλλα μέσα καὶ ἄλλας περιστάσεις.

Δέξασθε οὖν οἱ εὐμενεῖς ἀναγνώσται τὴν ἀνὰ χεῖρας βίβλον εὐγνωμονοῦντες μάλιστα τῷ Σοφῷ καὶ Σεβασμίῳ αὐτῆς Ἐκδότῃ, τῷ καὶ προτρέψαντί με εἰς τὴν ταύτης σύνταξιν, καὶ μετὰ πολλῆς προθυμίας καὶ ζήλου φιλαδέλφου καὶ θεοφιλοῦς χορηγήσαντι οἴκοθεν τὴν δαπάνην τοῦ τύπου. Ἐμοὶ δὲ σύγγνωτε, εἴτι παρημέληται μεταξὺ, ἥ καὶ οὐχ ἀρμόδιον παρεισέφησεν, ἥ ἡμαρτημένον διέλαθε καὶ παρεωράθη, ἐνθυμηθέντες, τοῦτο μὲν, ὅτι καὶ κατὰ τὸ εἶδος, καὶ κατὰ τὴν μέθοδον, καὶ κατὰ τὸν σκοπὸν τὸ ἔργον ἡμῶν ὑπάρχει πρωτοφανές, πᾶν δὲ τοιοῦτον ἀναγκαιῶς ὑπόκειται εἰς ἐλλείψεις καὶ ἁμαρτάδας· τοῦτο δέ, ὅτι πολλαὶ περὶ τὴν ἐκτύπωσιν αὐτοῦ προσίσταντο τοπικαὶ δυσχέρειαι, ἥτε τῆς τυπογραφίας ἀτέλεια καὶ τὸ μονοειδές τῶν ἐν αὐτῇ Σλαβωνικῶν στοιχείων, καὶ τὸ τῶν στοιχειοθετῶν ἑτερόγλωσσον, καὶ ἡ τοῦ διορθωτοῦ ἀπὸ τοῦ τυπογραφείου τοπικὴ διάστασις, καὶ ἄλλα πολλὰ, ὧν ἕνεκα καὶ λάθῃ, ὡς εἰκός, παρενέπεσον οὐκ ὀλίγα, ὧν τὰ σημειωδέστερα διορθοῦμεν ἐν τῷ τέλει τῆς βίβλου.

Ἐρρώσθε ἐν Κυρίῳ·

ἁωνῶ· κατὰ Μῆνα Αὐγούστον·

Ἐν τῇ κατὰ Χάλκην Θεολογικῇ Σχολῇ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

ΝΕΟΦΥΤΟΣ ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ Π. Π. ΡΙΛΛΙΩΤΗΣ